RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 67.211 van 30 juni 1997
in de zaak A. 73.654/VII-15.318.

In zake : Jan PEETERS,
wonende te MIDDELKERKE,
De Smet de Naeyerlaan 24

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Wetenschapsbeleid.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jan PEETERS op 20 maart 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 20 januari 1997 van de Minister van Wetenschapsbeleid waarbij tegen hem de tuchtstraf "afzetting" wordt uitgesproken;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 mei 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 mei 1997;

Gelet op het arrest 66.524 van 3 juni 1997 waarbij de debatten worden heropend en de zaak opnieuw wordt opgeroepen op de openbare terechtzitting van 19 juni 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. KETSMAN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat F. BOLLEN, die loco Advocaat E. MARON, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-Afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de procedure.

Overwegende dat de verwerende partij haar nota met opmerkingen heeft ingediend buiten de termijn bepaald in artikel 11, eerste lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State; dat die nota met toepassing van artikel 11, derde lid, van het voornoemde koninklijk besluit uit de debatten dient te worden geweerd;

2. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van deze zaak kunnen worden samengevat als volgt :

2.1. Verzoeker is adjunct-technicus der vorsing bij het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen.

2.2. Bij ministerieel besluit van 13 november 1996 wordt verzoeker in het belang van de dienst "tot na afloop van het gerechtelijk onderzoek" geschorst "aangezien (hij) strafrechtelijk vervolgd wordt wegens ernstig vergrijp ten nadele van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen".

2.3. Verzoeker stelt daaromtrent in zijn verzoekschrift hetgeen volgt :

> "(Hij) wordt strafrechtelijk vervolgd (...). Er wordt hem een zware fout ten laste gelegd door honderden boeken en publicaties van het KBIN uit de bibliotheek, zonder toelating mee te hebben genomen naar huis om deze te verkopen of te verdelen voor een bedrag van ongeveer 500.000 fr.
> De gerechtelijke politie heeft in de woonplaats van de verzoeker beslag kunnen leggen op deze boeken en publicaties. Hij had van niemand de toelating gekregen om deze boeken of publicaties mee te nemen naar zijn woonplaats. De feiten werden door betrokkene gedeeltelijk toegegeven. Hij had inderdaad de boeken meegenomen evenwel zonder kwaad opzet nl. zonder de intentie om ze te verkopen of te verdelen. Hij werd ter beschikking gesteld van een onderzoeksrechter".

2.4. Bij het thans bestreden ministerieel besluit van 20 januari 1997 wordt tegenover verzoeker de tuchtstraf "afzetting" uitgesproken, op definitief voorstel van de Directieraad van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen.

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 81, § 3, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel en van artikel 32, § 3, van het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren; dat hij nader betoogt dat voormelde bepalingen voorzien in een schorsing van de tuchtprocedure door de strafvordering, dat de tuchtoverheid verplicht was haar beslissing uit te stellen tot na de definitieve uitspraak van de strafrechter, om te zien of er al dan niet kwaad opzet bij verzoeker aanwezig was, met andere woorden om de juiste toedracht van de feiten te kennen alvorens aan verzoeker de zwaarste tuchtstraf van de afzetting op te leggen, dat bij de feitenvinding de overheid gebonden is door de zorgvuldigheidsplicht, dit wil zeggen dat zij alleen die feiten voor bewezen mag houden die krachtens de algemene beginselen inzake de bewijsvoering bewezen zijn, dat indien de tuchtoverheid niet wacht op de uitslag van het strafonderzoek, zij zelf het bewijs moet voorbrengen dat de betrokkene de feiten heeft gepleegd, dat verzoeker ten stelligste zijn intentie ontkent om de litigieuze publicaties te verkopen, dat deze intentie niet is bewezen door de tuchtoverheid, dat de tuchtstraf, zeker wanneer men rekening houdt met de ernst ervan, gesteund is op onvoldoende bewezen feiten en derhalve onwettig

is, dat de overheid het resultaat van het strafonderzoek had dienen af te wachten, dit niet is gebeurd en bijgevolg de voormelde bepalingen zijn geschonden;

3.2.2. Overwegende dat de motieven die de bestreden beslissing ondersteunen daarin als volgt zijn verwoord :

> "Aangezien de Heer PEETERS Jan strafrechtelijk vervolgd wordt wegens ernstig vergrijp ten nadele van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen;
> Overwegende dat de Heer PEETERS Jan werd gehoord aangaande de gepleegde feiten door de Heer J. VAN GOETHEM, Departementshoofd bij het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen en het schriftelijk antwoord daarop van betrokkene;
> Gelet op het verslag van 25 oktober 1996 van de Directieraad van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen, waarbij beslist wordt het definitief voorstel van de tuchtstraf van de afzetting aan de Heer Minister voor te leggen;
> Gelet op het aangetekend schrijven van 30 oktober 1996 waarin de Heer D. CAHEN, Directeur bij het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen, de Heer PEETERS Jan verwittigt dat de Directieraad in haar vergadering van 25 oktober 1996 heeft beslist betrokkene de tuchtstraf van de afzetting te geven en hem wijst op het feit dat betrokkene eventueel schriftelijk zijn bezwaren kan uiten binnen een termijn van 10 dagen vanaf de notificatie van dit aangetekend schrijven;
> Gelet op het feit dat de Heer PEETERS Jan, adjunct-technicus der vorsing bij het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen hier niet op heeft gereageerd";

Overwegende dat het voormelde artikel 81, § 3, luidt als volgt :

> "Strafvordering schorst de procedure en de tuchtuitspraak";

dat het voormelde artikel 32, § 3, -waarmee redelijkerwijze enkel artikel 33, § 3, kan zijn bedoeld- een gelijkaardige bepaling bevat;

Overwegende dat uit de vermelding van een strafrechtelijke vervolging in de aanhef van het be-

streden besluit lijkt te moeten worden afgeleid dat een strafvordering hangende is waarover nog geen uitspraak is gedaan; dat op het eerste gezicht de aangehaalde bepaling bijgevolg van toepassing is; dat uit de stukken, inzonderheid uit het verslag van de directieraad en het voorstel van tuchtstraf van 25 oktober 1996 en uit de bestreden beslissing zelf lijkt te moeten worden afgeleid, in zoverre dit de Raad van State mogelijk is in de huidige stand van de procedure en met de voorhanden zijnde stukken, dat de afzetting is gesteund op dezelfde feiten die voorwerp zijn van de strafvervolging en dat aldus de voormelde bepaling volgens welke de strafvordering de tuchtuitspraak schorst niet alleen van toepassing maar ook geschonden lijkt; dat het middel ernstig is;

3.3. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker in zijn uiteenzetting omtrent het nadeel onder meer verwijst naar de psychologische gevolgen van de bestreden beslissing, naar de nadelige invloed ervan op zijn reputatie en het moreel nadeel dat daardoor wordt berokkend; dat kan worden aangenomen, ook al mochten uit de afzetting nog geen materiële gevolgen voortvloeien doordat de voorlopige schorsing uitwerking heeft totdat de strafprocedure zal zijn beëindigd, dat het bestaan alleen al van een afzettingsbeslissing het voornoemde door verzoeker aangevoerd nadeel kan berokkenen en dat zulk nadeel moeilijk te herstellen en ernstig is;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 20 januari 1997 van de Minister van Wetenschapsbeleid waarbij tegenover Jan PEETERS, adjunct-technicus der vorsing bij het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen, de tuchtstraf "afzetting" wordt uitgesproken.

Artikel 2.

Dit arrest zal op dezelfde wijze worden bekendgemaakt als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig juni 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
de HH. D. VERBIEST, staatsraad,

R. STEVENS, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M.-R. BRACKE.**